

AKT SZTOKHOLMSKI

zmieniający Konwencję paryską o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r. zmienioną w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., w Lizbonie dnia 31 października 1958 r.,

sporządzony w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 lipca 1967 r. został sporządzony w Sztokholmie Akt sztokholmski zmieniający Konwencję paryską o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 roku, zmienioną w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 roku, w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 roku, w Hadze dnia 6 listopada 1925 roku, w Londynie dnia 2 czerwca 1934 roku i w Lizbonie dnia 31 października 1958 roku.

Po zaznajomieniu się z powyższym Aktem sztokholmskim Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny z zastrzeżeniem, że Polska Rzeczpospolita Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 28 ustęp 1 tego Aktu; oświadcza, że wymieniony Akt sztokholmski jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 5 grudnia 1974 r.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

KONWENCJA PARYSKA
O OCHRONIE WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ
z dnia 20 marca 1883 roku
zmieniona w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r.,
w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r.,
w Hadze dnia 6 listopada 1925 r.,
w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.,
w Lizbonie dnia 31 października 1958 r.
i w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r.

Artykuł 1.

1. Państwa, w których stosuje się niniejszą Konwencję, tworzą Związek Ochrony Własności Przemysłowej.

2. Przedmiotem ochrony własności przemysłowej są patenty na wynalazki, wzory użytkowe, wzory przemysłowe, znaki towarowe, znaki usługowe, nazwa handlowa i oznaczenia pochodzenia lub nazwy pochodzenia, jak również zwalczanie nieuczciwej konkurencji.

3. „Własność przemysłowa” rozumiana jest w najszerszym znaczeniu i stosuje się nie tylko do przemysłu i handlu w ścisłym znaczeniu, ale również do przemysłów rolnych i wydobywczych oraz do wszystkich produktów wytworzonych lub naturalnych, jak na przykład: win, nasion, liści tytoniu, owoców, zwierząt, minerałów, wód mineralnych, piwa, kwiatów, mąki.

4. Do patentów na wynalazki zalicza się również różne rodzaje patentów przemysłowych uznanych przez ustawodawstwo Państw będących członkami Związku, jak patenty wprowadzające, patenty na ulepszenia, patenty i świadectwa dodatkowe itd.

Artykuł 2.

1. Osobom fizycznym i prawnym któregoś Państwa będącego członkiem Związku będą przysługiwały we wszystkich innych Państwach będących członkami Związku - w sprawach ochrony własności przemysłowej - korzyści, jakie odnośne ustawy zapewniają obecnie lub zapewnią w przyszłości osobom fizycznym i prawnym z tych Państw, nie naruszając praw specjalnie przewidzianych w niniejszej Konwencji. Zgodnie z tym będą one miały tę samą ochronę oraz te same środki prawne przeciw wszelkiemu naruszeniu ich praw, z zastrzeżeniem dopełnienia warunków i formalności wymaganych od osób fizycznych i prawnych danego Państwa.
2. Jednakże, w celu uzyskania jakiegokolwiek prawa własności przemysłowej, nie może być wymagany od osób fizycznych i prawnych Państw będących członkami Związku jakikolwiek warunek zamieszkania lub posiadania przedsiębiorstwa w Państwie, w którym wnosi się o udzielenie ochrony.
3. Wyraźnie zastrzega się stosowanie postanowień ustawodawstwa każdego z Państw będących członkami Związku, dotyczących postępowania sądowego i administracyjnego oraz właściwości, jak również wyboru adresu dla korespondencji lub ustanowienia pełnomocnika, o ile byłoby to wymagane przez ustawy o własności przemysłowej.

Artykuł 3.

Z osobami fizycznymi i prawnymi Państw będących członkami Związku są zrównane osoby fizyczne i prawne Państw nie będących członkami Związku, które mają miejsce stałego zamieszkania lub rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe na terytorium jednego z Państw będących członkami Związku.

Artykuł 4.

A.

1. Każdy, kto dokonał prawidłowego zgłoszenia o udzielenie patentu na wynalazek, zgłoszenia wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub znaku towarowego w jednym z Państw będących członkami Związku, albo jego następca prawny, będzie korzystał w celu dokonania zgłoszenia w innych Państwach z prawach pierwszeństwa w terminach niżej określonych.
2. Uznaje się, że każde zgłoszenie, które zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdego Państwa będącego członkiem Związku albo stosownie do umów dwustronnych lub wielostronnych zawartych między Państwami będącymi członkami Związku ma moc prawidłowego zgłoszenia krajowego, powoduje powstanie prawa pierwszeństwa.
3. Przez prawidłowe zgłoszenie krajowe należy rozumieć każde zgłoszenie, które jest wystarczające dla ustalenia daty jego dokonania w danym Państwie, niezależnie od dalszego losu tego zgłoszenia.

B. Wskutek tego zgłoszenie dokonane później w jednym z innych Państw będących członkami Związku przed upływem tych terminów nie będzie mogło być unieważnione przez fakty zaistniałe w międzyczasie, a w szczególności przez inne zgłoszenie, przez opublikowanie wynalazku lub wykonywanie go, przez wystawienie na sprzedaż egzemplarzy wzoru przemysłowego, przez używanie znaku; fakty te nie będą mogły powodować powstania jakiegokolwiek prawa osób trzecich ani jakiegokolwiek posiadania osobistego. Prawa nabyte przez osoby trzecie przed dniem dokonania pierwszego zgłoszenia, stanowiącego podstawę prawa pierwszeństwa, pozostają w mocy stosownie do ustawodawstwa wewnętrznego każdego Państwa będącego członkiem Związku.

C.

1. Wspomniane wyżej terminy pierwszeństwa będą następujące: dwanaście miesięcy dla patentów na wynalazki i wzorów użytkowych oraz sześć miesięcy dla wzorów przemysłowych i znaków towarowych.

2. Bieg tych terminów rozpoczyna się od daty dokonania pierwszego zgłoszenia; dnia dokonania zgłoszenia nie wlicza się do terminu.

3. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy albo na dzień, w którym biuro nie jest otwarte dla przyjmowania zgłoszeń w Państwie, w którym wnosi się o udzielenie ochrony, termin będzie przedłużony do najbliższego pierwszego dnia powszedniego.

4. Za pierwsze zgłoszenie, którego data dokonania będzie początkiem terminu pierwszeństwa, powinno być uznane późniejsze zgłoszenie mające ten sam przedmiot co pierwsze zgłoszenie wcześniejsze w rozumieniu powyższego ustępu 2, dokonane w tym samym Państwie będącym członkiem Związku, pod warunkiem, że to zgłoszenie wcześniejsze zostało - w dacie dokonania zgłoszenia późniejszego - cofnięte, zaniechane lub odrzucone, bez udostępnienia do publicznego wglądu, i nie pozostawiło po sobie żadnych praw oraz pod warunkiem, że nie stanowiło ono jeszcze podstawy do zastrzeżenia prawa pierwszeństwa. Zgłoszenie wcześniejsze nie będzie więc mogło stanowić podstawy do zastrzeżenia prawa pierwszeństwa.

D.

1. Ktokolwiek będzie chciał korzystać z pierwszeństwa ze zgłoszenia wcześniejszego, będzie obowiązany złożyć oświadczenie wskazujące datę i Państwo dokonania tego zgłoszenia. Każde Państwo ustali termin, w którym najpóźniej oświadczenie to powinno być złożone.

2. Dane te będą zamieszczane w publikacjach, wydawanych przez właściwy organ administracji, w szczególności w dokumentach patentowych i odnoszących się do nich opisach.

3. Państwa będące członkami Związku będą mogły wymagać od składającego oświadczenie o pierwszeństwie przedłożenia kopii zgłoszenia (opis, rysunki itp.) dokonanego wcześniej. Nie będzie wymagana jakakolwiek legalizacja kopii zgłoszenia, poświadczonej za zgodność przez organ administracji, który otrzymał to zgłoszenie; kopia taka będzie mogła być złożona bez opłat w każdym czasie w ciągu trzech miesięcy od daty dokonania zgłoszenia późniejszego. Będzie można wymagać dołączenia do niej poświadczenia przez ten organ administracji daty dokonania zgłoszenia oraz tłumaczenia.

4. W chwili dokonania zgłoszenia nie będzie się wymagać innych formalności dla oświadczenia o pierwszeństwie. Każde Państwo będące członkiem Związku określi skutki niedopełnienia formalności przewidzianych niniejszym artykułem, z tym że skutki te nie mogą wykraczać poza utratę prawa pierwszeństwa.

5. W późniejszym terminie będą mogły być wymagane inne dowody.

Kto będzie chciał korzystać z pierwszeństwa ze zgłoszenia wcześniejszego, będzie obowiązany podać numer tego zgłoszenia; numer ten będzie opublikowany na warunkach przewidzianych w ustępie 2.

E.

1. Jeżeli wzór przemysłowy zostanie zgłoszony w którymkolwiek Państwie będącym członkiem Związku, z prawem pierwszeństwa opartym na zgłoszeniu wzoru użytkowego, termin pierwszeństwa będzie ten sam jak ustalony dla wzorów przemysłowych.

2. Poza tym można zgłosić w którymkolwiek Państwie będącym członkiem Związku wzór użytkowy z prawem pierwszeństwa opartym na zgłoszeniu o udzielenie patentu i odwrotnie.

F. Żadne Państwo będące członkiem Związku nie będzie mogło odmówić pierwszeństwa lub odrzucić zgłoszenia o udzielenie patentu z tego powodu, że zgłaszający zastrzega pierwszeństwa złożone, pochodzące nawet z różnych Państw będących członkami Związku albo z tego powodu, że zgłoszenie zastrzegające jedno lub więcej pierwszeństw zawiera jeden lub więcej elementów, które nie były zawarte w zgłoszeniu lub w zgłoszeniach, na podstawie których pierwszeństwo jest zastrzegane, pod warunkiem, że w obu wypadkach istnieje jednolitość wynalazku w rozumieniu ustawodawstwa tego Państwa.

O ile chodzi o elementy nie zawarte w zgłoszeniu lub w zgłoszeniach, na podstawie których pierwszeństwo jest zastrzegane, to dokonanie zgłoszenia późniejszego powoduje powstanie prawa pierwszeństwa na zwykłych warunkach.

G.

1. Jeżeli badanie wykaże, że zgłoszenie o udzielenie patentu jest złożone, zgłaszający będzie mógł podzielić zgłoszenie na pewną liczbę zgłoszeń oddzielnych, zachowując jako datę każdego z tych zgłoszeń datę zgłoszenia pierwszego i gdy są ku temu warunki, możliwość korzystania z prawa pierwszeństwa.

2. Zgłaszający będzie mógł również z własnej inicjatywy podzielić zgłoszenie o udzielenie patentu, zachowując jako datę każdego z tych zgłoszeń datę zgłoszenia pierwszego i gdy są ku temu warunki, możliwość korzystania z prawa pierwszeństwa. Każde Państwo będące członkiem Związku będzie mogło ustalić warunki, na jakich podział ten będzie dozwolony.

H. Nie można odmówić pierwszeństwa z tego powodu, że pewne elementy wynalazku, dla których zastrzega się pierwszeństwo, nie są zawarte w zastrzeżeniach przedstawionych w zgłoszeniu dokonanym w Państwie pochodzenia, o ile całość dokumentów zgłoszenia ujawnia w sposób wyraźny wspomniane elementy.

I.

1. Zgłoszenia o wydanie świadectw autorskich na wynalazki, dokonane w Państwie, w którym zgłaszający mają prawo ubiegać się według swego wyboru bądź o patent, bądź o świadectwo autorskie na wynalazek, powodują powstanie prawa pierwszeństwa, ustanowionego w niniejszym artykule, na tych samych warunkach i z tymi samymi skutkami, co zgłoszenia o udzielenie patentów na wynalazki.

2. W Państwie, w którym zgłaszający mają prawo ubiegać się według swego wyboru bądź o patent, bądź o świadectwo autorskie na wynalazek, ubiegający się o świadectwo autorskie na wynalazek będzie korzystał - zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu stosowanymi do zgłoszeń o udzielenie patentów - z prawa pierwszeństwa opartego na zgłoszeniu o udzielenie patentu na wynalazek, na zgłoszeniu wzoru użytkowego lub na zgłoszeniu o wydanie świadectwa autorskiego na wynalazek.

Artykuł 4 bis.

1. Patenty, o których udzielenie wnoszą w różnych Państwach będących członkami Związku osoby fizyczne lub prawne Państw będących członkami Związku, będą niezależne od patentów uzyskanych na ten sam wynalazek w innych Państwach należących lub nienależących do Związku.

2. Postanowienie to należy rozumieć bez jakiegokolwiek ograniczenia, w szczególności tak, że patenty, o których udzielenie wniesiono w terminie pierwszeństwa, są niezależne zarówno co do przyczyn nieważności i wygaśnięcia, jak i co do zwykłego czasu trwania.

3. Postanowienie to stosuje się do wszystkich patentów istniejących w chwili jego wejścia w życie.

4. W razie przystąpienia nowych Państw to samo postanowienie będzie stosowane do patentów istniejących po obu stronach w chwili przystąpienia.

5. Patenty uzyskane na podstawie pierwszeństwa będą obowiązywały w różnych Państwach będących członkami Związku w czasie równym temu, w jakim obowiązywałyby, gdyby o nie wnoszono lub gdyby były udzielone bez korzystania z pierwszeństwa.

Artykuł 4 ter.

Wynalazcy przysługuje prawo do tego, aby był on wymieniony w patencie, jako wynalazca.

Artykuł 4 quater.

Nie będzie można odmówić udzielenia patentu, a patent nie będzie mógł być unieważniony z tego powodu, że sprzedaż produktu opatentowanego lub otrzymanego sposobem opatentowanym podlega zakazom lub ograniczeniom wynikającym z ustawodawstwa wewnętrznego.

Artykuł 5.

A.

1. Wprowadzenie przez uprawnionego z patentu do Państwa, w którym patent został udzielony, przedmiotów wytworzonych w którymkolwiek z Państw będących członkami Związku, nie spowoduje wygaśnięcia patentu.
2. Każde Państwo będące członkiem Związku może przewidzieć w ustawodawstwie wewnętrznym udzielanie licencji przymusowych, aby zapobiec nadużyciom, jakie mogłyby wynikać z wykonywania prawa wyłącznego, przyznanego przez udzielenie patentu, na przykład na skutek zaniechania stosowania.
3. Wygaśnięcie patentu będzie można przewidzieć tylko w wypadku, gdyby udzielenie licencji przymusowych nie wystarczyło dla zapobieżenia tym nadużyciom. Nie będzie można wszcząć żadnego postępowania o wygaśnięcie lub cofnięcie patentu przed upływem dwóch lat od udzielenia pierwszej licencji przymusowej.
4. Nie będzie można wnosić o udzielenie licencji przymusowej z powodu zaniechania lub niewystarczającego stosowania przed upływem terminu czterech lat od dokonania zgłoszenia o udzielenie patentu lub trzech lat od udzielenia patentu, przy czym należy stosować termin, który upływa najpóźniej; odmówi się udzielenia licencji przymusowej, jeżeli uprawniony z patentu usprawiedliwi swą beczynność słusznymi przyczynami. Taka licencja przymusowa będzie niewyłączna i będzie można ją przenieść - nawet w formie udzielenia sublicencji, tylko z częścią przedsiębiorstwa lub zakładu handlowego stosującą tę licencję.
5. Z zastrzeżeniem niezbędnych zmian, postanowienia poprzedzające będą stosowane do wzorów użytkowych.

B. Ochrona wzorów przemysłowych nie może w jakikolwiek sposób wygasnąć bądź z powodu zaniechania stosowania, bądź zawodu wprowadzenia przedmiotów takich samych jak przedmioty chronione.

C.

1. Jeżeli w danym Państwie będącym członkiem Związku używanie znaku zarejestrowanego jest obowiązkowe, rejestracja będzie mogła wygasnąć dopiero po upływie stosownego terminu i o ile zainteresowany nie usprawiedliwi powodów swej beczynności.
2. Stosowanie przez właściciela znaku towarowego w postaci różniącej się w części od postaci znaku zarejestrowanego w jednym z Państw będących członkami Związku, ale nie zmieniającej znamion odróżniających tego znaku, nie spowoduje wygaśnięcia rejestracji i nie ograniczy ochrony przyznanej znakowi.
3. Równocześnie stosowanie tego samego znaku na produktach takich samych lub podobnych przez przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe, które zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa, w którym wnosi się o udzielenie ochrony, uważane są za współwłaścicieli znaku, nie będzie stanowić przeszkody w rejestracji, ani nie ograniczy w jakikolwiek sposób ochrony przyznanej temu znakowi w którymkolwiek Państwie będącym członkiem Związku, z zastrzeżeniem, że to stosowanie nie miało na celu wprowadzenia odbiorców w błąd i nie jest sprzeczne z interesem publicznym.

D. Dla uznania prawa nie będzie wymagane zamieszczanie na produkcie jakiegokolwiek oznaczenia lub wzmianki o patencie, o wzorze użytkowym, o rejestracji znaku towarowego lub o zgłoszeniu wzoru przemysłowego.

Artykuł 5 bis.

1. W celu uiszczenia opłat, przewidzianych dla utrzymania w mocy praw własności przemysłowej, przyznawany będzie termin dodatkowy, co najmniej sześć miesięcy, przy równoczesnym uiszczeniu opłaty dodatkowej, o ile ustawodawstwo wewnętrzne ustala taką opłatę.
2. Państwa będące członkami Związku mogą przewidzieć przywrócenie patentów na wynalazki, które wygasły wskutek nieuiszczenia opłat.

Artykuł 5 ter.

W żadnym z Państw będących członkami Związku nie będzie uważane za naruszenie praw uprawnionego z patentu:

- 1) używanie na statkach należących do innych Państw będących członkami Związku środków stanowiących przedmiot jego patentu, w kadłubie statku, maszynach, osprzęcie, przyrządach i innych częściach wyposażenia, jeżeli te statki będą przebywały czasowo lub przypadkowo na wodach tego Państwa, z zastrzeżeniem, że środki te są tam używane wyłącznie na potrzeby statku;
- 2) używanie środków stanowiących przedmiot patentu w konstrukcji lub sposobie działania środków transportu powietrznego lub lądowego lub ich części, należących do innych Państw będących członkami Związku, jeżeli te środki transportu będą przebywały czasowo lub przypadkowo w tym Państwie będącym członkiem Związku.

Artykuł 5 quater.

W razie wprowadzenia produktu do Państwa będącego członkiem Związku, w którym istnieje patent chroniący sposób wytwarzania wymienionego produktu, uprawnionemu z patentu będą przysługiwały w stosunku do wprowadzonego produktu wszystkie prawa, jakie ustawodawstwo Państwa importującego przyznaje mu na podstawie patentu na sposób wytwarzania w stosunku do produktów wytwarzanych w tym Państwie będącym członkiem Związku.

Artykuł 5 quinquies.

Wzory przemysłowe będą chronione we wszystkich Państwach będących członkami Związku.

Artykuł 6.

1. Warunki zgłoszenia i rejestracji znaków towarowych będą określane w każdym Państwie będącym członkiem Związku w jego ustawodawstwie wewnętrznym.
2. Jednakże znak zgłoszony przez osobę fizyczną lub prawną danego Państwa będącego członkiem Związku nie będzie mógł być odrzucony lub unieważniony w którymkolwiek z Państw będących członkami Związku z tego powodu, że nie został on zgłoszony, zarejestrowany lub że rejestracja nie została przedłużona w Państwie pochodzenia.
3. Znak, zarejestrowany prawidłowo w jednym Państwie będącym członkiem Związku, będzie uważany za niezależny od znaków zarejestrowanych w innych Państwach będących członkami Związku, włącznie z Państwem pochodzenia.

Artykuł 6 bis.

1. Państwa będące członkami Związku zobowiązują się bądź z urzędu, jeżeli ustawodawstwo danego Państwa zezwala na to, bądź na wniosek zainteresowanego odmówić rejestracji lub unieważnić rejestrację oraz zakazać używania znaku towarowego, który stanowi odtworzenie, naśladowictwo lub tłumaczenie mogące spowodować jego pomylenie ze znakiem, który właściwy organ Państwa rejestracji lub używania uzna za powszechnie tam znany, jako znak należący już do osoby uprawnionej do korzystania z niniejszej Konwencji, i używany na tych samych lub podobnych produktach. To samo stosuje się, gdy istotna część znaku stanowi odtworzenie takiego znaku powszechnie znanego lub naśladowictwo mogące spowodować pomylenie z tym znakiem.
2. Na złożenie wniosku o wykreślenie takiego znaku powinien być przyznany termin co najmniej pięciu lat od daty rejestracji. Państwa będące członkami Związku mogą ustalić termin, w którym powinien być wniesiony wniosek w sprawie zakazu używania znaku.
3. Nie będzie ustalony termin do złożenia wniosku o wykreślenie lub zakaz używania znaków zarejestrowanych lub używanych w złej wierze.

Artykuł 6 ter.

- 1.

a) Państwa będące członkami Związku zgadzają się, w wypadku braku zezwolenia właściwych organów, odmawiać rejestracji lub unieważniać rejestrację i na podstawie odpowiednich zarządzeń zakazać używania, jako znaku towarowego lub jako części takiego znaku: herbów, flag i innych godeł państwowych Państw będących członkami Związku, przyjętych przez nie urzędowych oznaczeń i stempli kontrolnych i gwarancyjnych, a także wszystkiego, co z punktu widzenia heraldycznego byłoby ich naśladownictwem.

b) Postanowienia zawarte w punkcie a) stosuje się również do herbów, flag i innych godeł, skrótów nazw lub nazw międzynarodowych organizacji rządowych, których członkami są jedno lub więcej Państw będących członkami Związku, z wyjątkiem herbów, flag i innych godeł, skrótów nazw lub nazw, które były już przedmiotem obowiązujących umów międzynarodowych, mających na celu zabezpieczenie ich ochrony.

c) Żadne Państwo będące członkiem Związku nie będzie zobowiązane do stosowania postanowień zawartych w punkcie b), ze szkodą dla uprawnionych z praw nabytych w dobrej wierze przed wejściem w życie niniejszej Konwencji w tym Państwie. Państwa będące członkami Związku nie są zobowiązane do stosowania wymienionych postanowień, jeżeli używanie lub rejestracja, o której mowa w punkcie a), nie wywołuje w przekonaniu odbiorców wrażenia istnienia związku między daną organizacją a herbami, flagami, godłami, skrótami nazw lub nazwami albo jeżeli to używanie lub rejestracja nie wprowadzałyby odbiorców w błąd co do istnienia związku między użytkownikiem a organizacją.

2. Zakaz używania urzędowych oznaczeń i stempli kontrolnych i gwarancyjnych będzie stosowany tylko wówczas, gdy znaki, które będą je zawierały, będą przeznaczone do używania na towarach tego samego lub podobnego rodzaju.

3.

a) W celu stosowania tych postanowień Państwa będące członkami Związku zgadzają się przekazywać sobie wzajemnie, za pośrednictwem Biura Międzynarodowego, listę godeł państwowych, urzędowych oznaczeń i stempli kontrolnych i gwarancyjnych, które chcą lub będą chciały w przyszłości poddać ochronie przewidzianej w niniejszym artykule w sposób nieograniczony lub w pewnych granicach, a także przekazywać wszelkie zmiany, wprowadzone później do tej listy. Każde Państwo będące członkiem Związku udostępni notyfikowane przez siebie listy do wiadomości powszechnej we właściwym czasie.

Jednakże notyfikacja nie jest obowiązkowa w stosunku do flag państwowych.

b) Postanowienia zawarte w punkcie b) ustęp 1 niniejszego artykułu stosuje się tylko do herbów, flag i innych godeł, skrótów nazw lub nazw międzynarodowych organizacji rządowych, o ile zostały one przekazane do wiadomości Państwom będącym członkami Związku za pośrednictwem Biura Międzynarodowego.

4. Każde Państwo będące członkiem Związku będzie mogło w terminie dwunastu miesięcy od otrzymania notyfikacji przekazać zainteresowanemu Państwu lub międzynarodowej organizacji rządowej, za pośrednictwem Biura Międzynarodowego, swoje ewentualne zastrzeżenia.

5. W stosunku do flag państwowych środki przewidziane w ustępie 1 będą stosowane tylko do znaków zarejestrowanych po dniu 6 listopada 1925 roku.

6. W stosunku do godeł państwowych innych aniżeli flagi, urzędowych oznaczeń i stempli Państw będących członkami Związku oraz w stosunku do herbów, flag i innych godeł, skrótów nazw lub nazw międzynarodowych organizacji rządowych postanowienia powyższe będą stosowane tylko do znaków zarejestrowanych po upływie ponad dwóch miesięcy od otrzymania notyfikacji przewidzianej w ustępie 3.

7. W razie złej wiary Państwa będą mogły wykreślić nawet znaki zarejestrowane przed dniem 6 listopada 1925 roku i zawierające godła państwowe, oznaczenia i stemple.

8. Osoby fizyczne i prawne każdego Państwa, które byłyby upoważnione do używania godeł państwowych, oznaczeń i stempli swego Państwa, będą mogły ich używać nawet wówczas, gdyby były one podobne do godeł państwowych, oznaczeń i stempli innego Państwa.

9. Państwa będące członkami Związku zobowiązują się zakazać bezprawnego używania w handlu herbów państwowych innych Państw będących członkami Związku, jeśliby to używanie mogło wprowadzić w błąd co do pochodzenia produktów.

10. Powyższe postanowienia nie stanowią przeszkody do korzystania przez Państwa będące członkami Związku z możliwości odmówienia lub unieważnienia rejestracji na podstawie artykułu 6 quinquies litera B ustęp 3 znaków zawierających bez zezwolenia herby, flagi i inne godła państwowe lub przyjęte przez dane Państwo będące członkiem Związku urzędowe oznaczenia i stemple, jak również wyróżniające oznaczenia międzynarodowych organizacji rządowych wymienione w ustępie 1.

Artykuł 6 quater.

1. Jeżeli zgodnie z ustawodawstwem danego Państwa będącego członkiem Związku przeniesienie znaku jest ważne tylko wówczas, gdy następuje jednocześnie z odstąpieniem przedsiębiorstwa lub zakładu handlowego, do którego znak ten należy, dla uznania przeniesienia za ważne będzie wystarczające, jeśli znajdująca się w tym Państwie część przedsiębiorstwa lub zakładu handlowego zostanie odstąpiona nabywcy z wyłącznym prawem wytwarzania tam lub sprzedawania tam produktów, na których umieszczono znak przeniesiony.

2. Postanowienie to nie zobowiązuje Państw będących członkami Związku do uznawania za ważne przeniesienia każdego znaku, którego używanie przez nabywcę mogłoby rzeczywiście wprowadzać odbiorców w błąd, zwłaszcza co do pochodzenia, rodzaju lub istotnych cech produktów, na których ten znak jest umieszczony.

Artykuł 6 quinquies.

A.

1. Każdy znak towarowy prawidłowo zarejestrowany w Państwie pochodzenia będzie mógł być zgłoszony i chroniony w takiej samej postaci, jak w innych Państwach będących członkami Związku, z zastrzeżeniami zawartymi w niniejszym artykule. Państwa te będą mogły żądać przed dokonaniem ostatecznej rejestracji przedstawienia świadectwa rejestracji w Państwie pochodzenia, wydanego przez właściwy organ. Nie będzie wymagana jakakolwiek legalizacja tego świadectwa.

2. Za Państwo pochodzenia będzie uważane Państwo będące członkiem Związku, w którym zgłaszający ma rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe, a gdy nie ma on takiego przedsiębiorstwa w Państwie będącym członkiem Związku, to Państwo będące członkiem Związku, w którym zgłaszający ma miejsce stałego zamieszkania, a gdy nie ma on miejsca stałego zamieszkania w Państwie będącym członkiem Związku - Państwo, którego jest on obywatelem, o ile jest to Państwo będące członkiem Związku.

B. Można odmówić rejestracji znaków towarowych, wymienionych w niniejszym artykule, lub unieważnić taką rejestrację tylko w następujących wypadkach:

1) jeżeli mogą one naruszać prawa nabyte przez osoby trzecie w Państwie, w którym wnosi się o ochronę;

2) jeżeli są one pozbawione jakichkolwiek znamion odróżniających albo jeżeli są one złożone wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek, które w handlu mogą służyć do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, miejsca pochodzenia produktów lub czasu ich wytwarzania bądź też są zwykle używane w mowie potocznej lub w uczciwych i stałych zwyczajach handlowych w Państwie, w którym wnosi się o ochronę;

3) jeżeli są one sprzeczne z zasadami moralności lub porządkiem społecznym, a zwłaszcza jeżeli mogą wprowadzać odbiorców w błąd. Uzgodniono, że znak nie będzie uważany za sprzeczny z porządkiem społecznym tylko z tego powodu, że nie jest zgodny z określonym przepisem ustawodawstwa wewnętrznego w dziedzinie znaków, chyba że przepis ten dotyczy porządku społecznego.

Zastrzega się jednakże stosowanie artykułu 10 bis.

C.

1. Przy ocenie, czy znak może być chroniony, należy uwzględniać wszystkie okoliczności faktyczne, a zwłaszcza okres używania znaku.

2. Rejestracja znaków towarowych w innych Państwach będących członkami Związku nie będzie mogła być odmówiona tylko z tego powodu, że różnią się one od znaków chronionych w Państwie pochodzenia tylko częściowo, o ile nie zostały zmienione znamiona odróżniające i nie naruszona identyczność znaków w tej postaci, w jakiej zostały one zarejestrowane w Państwie pochodzenia.

D. Nikt nie będzie mógł korzystać z postanowień niniejszego artykułu, jeżeli znak, o którego ochronę wnosi się, nie został zarejestrowany w Państwie pochodzenia.

E. Jednakże w żadnym wypadku przedłużenie rejestracji znaku w Państwie pochodzenia nie spowoduje obowiązku przedłużenia rejestracji w innych Państwach będących członkami Związku, w których znak został zarejestrowany.

F. Z prawa pierwszeństwa można korzystać przy zgłoszeniach znaków, dokonywanych w terminie ustalonym w artykule 4, nawet jeżeli rejestracja w Państwie pochodzenia następuje po upływie tego terminu.

Artykuł 6 sexies.

Państwa będące członkami Związku zobowiązują się chronić znaki usługowe. Nie są one zobowiązane przewidzieć rejestracji tych znaków.

Artykuł 6 septies.

1. Jeżeli agent lub przedstawiciel osoby, która jest właścicielem znaku w jednym z Państw będących członkami Związku, wnosi bez zezwolenia właściciela o zarejestrowanie znaku na swoją rzecz w jednym lub kilku Państwach będących członkami Związku, właściciel będzie mógł sprzeciwić się żądanej rejestracji albo żądać jej wykreślenia lub jeżeli ustawodawstwo danego Państwa będącego członkiem Związku na to zezwala, żądać przeniesienia na jego rzecz wymienionej rejestracji, o ile ten agent lub przedstawiciel nie uzasadni swego działania.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 1 właściciel znaku będzie mógł sprzeciwić się używaniu swego znaku przez agenta lub przedstawiciela, o ile nie zezwolił na takie używanie.

3. Ustawodawstwa wewnętrzne mogą przewidzieć odpowiedni termin, w którym właściciel znaku powinien skorzystać z praw przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 7.

Rodzaj produktu, na którym ma być umieszczony znak towarowy, nie może w żadnym razie stanowić przeszkody do zarejestrowania znaku.

Artykuł 7 bis.

1. Państwa będące członkami Związku zobowiązują się zezwalać na zgłoszenie i chronić znaki wspólne należące do zrzeszeń, których istnienie nie jest sprzeczne z ustawodawstwem Państwa pochodzenia, nawet jeżeli zrzeszenia te nie posiadają przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego.

2. Każde Państwo będzie ustalało warunki szczególne, na jakich znak wspólny będzie chroniony, a także będzie mogło odmówić ochrony, jeżeli znak ten jest sprzeczny z interesem społecznym.

3. Jednakże nie będzie można odmówić ochrony tych znaków żadnemu zrzeszeniu, którego istnienie nie jest sprzeczne z ustawodawstwem Państwa pochodzenia, z tego powodu, że nie posiada on siedziby w Państwie, w którym wnosi się o ochronę, lub że nie został on utworzony zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa.

Artykuł 8.

Nazwa handlowa będzie chroniona we wszystkich Państwach będących członkami Związku bez obowiązku zgłoszenia lub rejestracji, niezależnie od tego czy stanowi ona, czy nie stanowi części znaku towarowego.

Artykuł 9.

1. Każdy produkt, na którym bezprawnie umieszczono znak towarowy lub nazwę handlową, będzie zajęty przy wwozie do tych Państw będących członkami Związku, w których ten znak lub ta nazwa handlowa mają prawo do ochrony prawnej.
2. Zajęcia będzie się dokonywać zarówno w Państwie, w którym nastąpiło bezprawne oznaczenie, jak i w Państwach, do których produkt został wwieziony.
3. Zajęcie nastąpi na zlecenie prokuratury lub każdego innego właściwego organu albo na wniosek strony zainteresowanej - osoby fizycznej lub prawnej, zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdego Państwa.
4. Właściwe organy nie są obowiązane dokonywać zajęcia produktu przewożonego tranzytem.
5. Jeżeli ustawodawstwo danego Państwa nie zezwala na zajęcie produktu przy wwozie, zajęcie będzie zastąpione przez zakaz wwozu lub przez zajęcie wewnątrz Państwa.
6. Jeżeli ustawodawstwo danego Państwa nie zezwala ani na zajęcie przy wwozie, ani na zakaz wwozu, ani też na zajęcie wewnątrz Państwa, środki te - do czasu wprowadzenia odpowiedniej zmiany w tym ustawodawstwie - będą zastąpione przez czynności i środki prawne, jakie ustawy tego Państwa zapewniłyby w podobnym wypadku osobom fizycznym i prawnym tego Państwa.

Artykuł 10.

1. Postanowienia poprzedniego artykułu będą stosowane w razie bezpośredniego lub pośredniego używania fałszywego oznaczenia, dotyczącego pochodzenia produktu lub tożsamości producenta, wytwórcy lub kupca.
2. Za stronę zainteresowaną, bez względu na to, czy będzie nią osoba fizyczna czy prawna, będzie uważany w każdym razie producent, wytwórca lub kupiec, zajmujący się produkcją, wytwarzaniem lub handlem tym produktem i mający siedzibę bądź w miejscowości wskazanej fałszywie jako miejsce pochodzenia, bądź w rejonie, w którym ta miejscowość znajduje się, bądź w Państwie fałszywie wskazanym, bądź też w Państwie, w którym fałszywe oznaczenie pochodzenia jest używane.

Artykuł 10 bis.

1. Państwa będące członkami Związku są zobowiązane zapewnić osobom fizycznym i prawnym Państw będących członkami Związku skuteczną ochronę przeciw nieuczciwej konkurencji.
2. Aktem nieuczciwej konkurencji jest każdy akt konkurencji sprzeczny z uczciwymi zwyczajami w dziedzinie przemysłu lub handlu.
3. W szczególności powinny być zabronione:
 - 1) wszelkie działania mogące w jakikolwiek sposób spowodować pomyłkę co do przedsiębiorstwa, produktów albo działalności przemysłowej lub handlowej konkurenta;
 - 2) fałszywe dane w wykonywaniu handlu, mogące narazić na utratę opinii przedsiębiorstwo, produkty, bądź działalność przemysłową lub handlową konkurenta;
 - 3) oznaczenia lub dane, których używanie w handlu może wprowadzić odbiorców w błąd co do rodzaju, sposobu wytwarzania, cech, nadawania się do użycia lub ilości towarów.

Artykuł 10 ter.

1. Państwa będące członkami Związku zobowiązują się zapewnić osobom fizycznym i prawnym innych Państw członkowskich Związku odpowiednie środki prawne w celu skutecznego zwalczania wszelkich aktów, wymienionych w artykułach 9, 10 i 10 bis.
2. Zobowiązują się one ponadto przewidzieć środki umożliwiające związkom i stowarzyszeniom reprezentującym zainteresowanych przemysłowców, producentów lub kupców i których

istnienie nie jest sprzeczne z ustawodawstwem ich Państwa, występowanie przed sądami lub organami administracyjnymi - w celu zwalczania aktów przewidzianych w artykułach 9, 10 i 10 bis - w takim zakresie, w jakim zezwala na to ustawodawstwo Państwa, w którym wnosi się o ochronę, związkom i stowarzyszeniom tego Państwa.

Artykuł 11.

1. Państwa będące członkami Związku udzielą, zgodnie ze swym ustawodawstwem wewnętrznym, ochrony tymczasowej wynalazkom nadającym się do opatentowania, wzorom użytkowym, wzorom przemysłowym, jak również znakom towarowym umieszczonym na produktach, które będą wystawione na wystawach międzynarodowych oficjalnych lub oficjalnie uznanych, urządzanych na terytorium jednego z nich.
2. Ochrona tymczasowa nie przedłuży terminów przewidzianych w artykule 4. Jeżeli na prawo pierwszeństwa powołano się później, organ administracji każdego Państwa będzie mógł liczyć bieg terminu od daty wprowadzenia produktu na wystawę.
3. Każde Państwo będzie mogło żądać, dla stwierdzenia tożsamości przedmiotu wystawianego i daty wprowadzenia, dowodów, jakie uzna za konieczne.

Artykuł 12.

1. Każde Państwo będące członkiem Związku zobowiązuje się ustanowić specjalny urząd do spraw własności przemysłowej oraz centralne biuro zgłoszeń w celu podawania do wiadomości powszechnej patentów na wynalazki, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych i znaków towarowych.
2. Urząd ten będzie wydawał oficjalne pismo periodyczne, w którym będzie regularnie publikował:
 - a) nazwiska uprawnionych z udzielonych patentów wraz z krótkim opisem opatentowanych wynalazków,
 - b) reprodukcje zarejestrowanych znaków.

Artykuł 13.

1.
 - a) Organem Związku jest Zgromadzenie, w skład którego wchodzi Państwa będące członkami Związku, związane artykułami od 13 do 17.
 - b) Rząd każdego Państwa jest reprezentowany przez jednego delegata, któremu mogą towarzyszyć zastępcy, doradcy i rzeczoznawcy.
 - c) Wydatki każdej delegacji ponosi Rząd, który ją wyznaczył.
2.
 - a) Zgromadzenie:
 - i) rozpatruje wszystkie sprawy dotyczące utrzymania i rozwoju Związku oraz stosowania niniejszej Konwencji;
 - ii) udziela Biuru Międzynarodowemu Własności Intelektualnej (zwanemu dalej „*Biurem Międzynarodowym*”), o którym mowa w Konwencji o ustanowieniu Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (zwanej dalej „*Organizacją*”), wytycznych dotyczących przygotowania konferencji rewizyjnych, przy należyтым uwzględnieniu uwag zgłoszonych przez Państwa będące członkami Związku, które nie są związane artykułami od 13 do 17;
 - iii) bada i zatwierdza sprawozdania i działalność Dyrektora Generalnego Organizacji, dotyczące Związku oraz udziela mu wszelkich potrzebnych wytycznych w sprawach z zakresu właściwości Związku;
 - iv) wybiera członków Komitetu Wykonawczego Zgromadzenia;
 - v) bada i zatwierdza sprawozdania i działalność Komitetu Wykonawczego oraz udziela mu wytycznych;

- vi) ustala program, uchwała trzyletni budżet Związku oraz zatwierdza zamknięcia jego rachunków;
 - vii) uchwała regulamin finansowy Związku;
 - viii) tworzy komitety rzeczoznawców i grupy robocze, jakie uzna za potrzebne dla realizacji celów Związku;
 - ix) decyduje, które Państwa nie będące członkami Związku oraz które organizacje międzyrządowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe mogą być dopuszczone do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów;
 - x) uchwała zmiany artykułów od 13 do 17;
 - xi) podejmuje wszelkie inne odpowiednie działania dla osiągnięcia celów Związku;
 - xii) wykonuje wszelkie inne zadania, wynikające z niniejszej Konwencji;
 - xiii) wykonuje prawa, które zostały mu przyznane przez Konwencję o ustanowieniu Organizacji, o ile je przyjmie.
- b) W sprawach, którymi zainteresowane są również inne Związki administrowane przez Organizację, Zgromadzenie podejmuje uchwały po zaznajomieniu się z opinią Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

3.

- a) Z zastrzeżeniem postanowień punktu b), jeden delegat może reprezentować tylko jedno Państwo.
- b) Państwa będące członkami Związku, które na podstawie porozumienia szczególnego utworzyły jeden wspólny urząd, mający dla każdego z nich charakter krajowego urzędu do spraw własności przemysłowej, o którym mowa w artykule 12, mogą być w czasie dyskusji jako cały ich zespół reprezentowane przez jedno z nich.

4.

- a) Każde Państwo członek Zgromadzenia rozporządza jednym głosem.
- b) Połowa Państw członków Zgromadzenia stanowi quorum.
- c) Niezależnie od postanowień punktu b) Zgromadzenie może podejmować uchwały, jeżeli liczba Państw reprezentowanych na sesji jest mniejsza od połowy, ale równa lub większa od jednej trzeciej Państw członków Zgromadzenia; jednakże uchwały Zgromadzenia, z wyjątkiem dotyczących jego procedury, stają się wykonalne dopiero po spełnieniu niżej podanych warunków. Biuro Międzynarodowe podaje te uchwały do wiadomości Państwom członkom Zgromadzenia, które nie były reprezentowane, z prośbą, aby w terminie trzech miesięcy od daty tego przekazania złożyły na piśmie swój głos lub oznajmiły wstrzymanie się od oddania głosu. Jeżeli po upływie tego terminu liczba Państw, które w ten sposób oddały swój głos lub wstrzymały się od jego oddania, jest co najmniej równa liczbie Państw, których brakowało do osiągnięcia quorum na danej sesji, wymienione uchwały nabierają mocy, o ile równocześnie zostanie osiągnięta wymagana większość.
- d) Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 17 ustęp 2, Zgromadzenie podejmuje uchwały większością dwóch trzecich oddanych głosów.
- e) Wstrzymanie się od głosowania nie jest uważane za oddanie głosu.

5.

- a) Z zastrzeżeniem postanowień punktu b) jeden delegat może głosować tylko w imieniu jednego Państwa.
- b) Państwa będące członkami Związku, o których mowa w ustępie 3 punkt b), będą na ogół starały się, aby były reprezentowane na sesjach Zgromadzenia przez swoje własne delegacje. Jeżeli jednak z przyczyn wyjątkowych jedno z wymienionych Państw nie może być reprezentowane przez swoją własną delegację, może udzielić delegacji innemu z tych Państw pełnomocnictwa do głosowania w jego imieniu, z tym że jedna delegacja może w zastępstwie głosować tylko za jedno Państwo. Każde pełnomocnictwo udzielone w tym celu powinno być przedmiotem aktu podpisanego przez głowę państwa lub przez właściwego ministra.

6. Państwa będące członkami Związku, które nie są członkami Zgromadzenia są dopuszczone do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów.

7.

a) Zgromadzenie zbiera się raz na trzy lata na sesję zwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny, w tym samym czasie i w tym samym miejscu, co Zgromadzenie Ogólne Organizacji, poza wyjątkowymi wypadkami.

b) Zgromadzenie zbiera się na sesję nadzwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny na wniosek Komitetu Wykonawczego lub na wniosek jednej czwartej Państw członków Zgromadzenia.

8. Zgromadzenie uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 14.

1. Organem Zgromadzenia jest Komitet Wykonawczy.

2.

a) Komitet Wykonawczy składa się z Państw wybranych przez Zgromadzenie spośród Państw członków tego Zgromadzenia. Ponadto Państwu, na którego terytorium Organizacja ma swoją siedzibę, przysługuje z urzędu miejsce w Komitecie, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 16 ustęp 7 punkt b).

b) Rząd każdego Państwa członka Komitetu Wykonawczego jest reprezentowany przez jednego delegata, któremu mogą towarzyszyć zastępcy, doradcy i rzeczoznawcy.

c) Wydatki każdej delegacji ponosi Rząd, który ją wyznaczył.

3. Liczba Państw członków Komitetu Wykonawczego odpowiada jednej czwartej liczby Państw członków Zgromadzenia. Przy obliczaniu miejsc, które mają być obsadzone, nie bierze się pod uwagę reszty pozostającej po podzieleniu przez cztery.

4. Przy wyborze członków Komitetu Wykonawczego Zgromadzenie uwzględnia sprawiedliwy podział geograficzny oraz potrzebę zapewnienia wszystkim Państwom będącym stronami porozumień szczególnych, zawartych w łączności ze Związkiem, miejsc w Komitecie Wykonawczym.

5.

a) Członkowie Komitetu Wykonawczego sprawują swoje funkcje począwszy od zamknięcia sesji Zgromadzenia, w czasie której zostali wybrani, aż do końca następnej sesji zwyczajnej Zgromadzenia.

b) Członkowie Komitetu Wykonawczego mogą być ponownie wybrani w liczbie nie większej niż dwie trzecie spośród nich.

c) Zgromadzenie ustala sposób wyboru oraz ewentualnego powtórnego wyboru członków Komitetu Wykonawczego.

6.

a) Komitet Wykonawczy:

i) przygotowuje projekt porządku dziennego Zgromadzenia;

ii) przedstawia Zgromadzeniu propozycje dotyczące projektów programu i trzyletniego budżetu Związku, przygotowanych przez Dyrektora Generalnego;

iii) wypowiada się na podstawie programu i trzyletniego budżetu w sprawie programów i rocznych budżetów, przygotowanych przez Dyrektora Generalnego;

iv) przedstawia Zgromadzeniu, wraz z odpowiednimi opiniami, okresowe sprawozdania Dyrektora Generalnego i roczne sprawozdania ze sprawdzenia rachunków;

v) podejmuje wszelkie potrzebne środki w celu wykonania programu Związku przez Dyrektora Generalnego, zgodnie z uchwałami Zgromadzenia i z uwzględnieniem okoliczności, które wystąpiły między dwiema sesjami zwyczajnymi wymienionego Zgromadzenia;

vi) wykonuje wszelkie inne zadania, które są mu przydzielone w ramach niniejszej Konwencji.

b) W sprawach, którymi zainteresowane są również inne Związki administrowane przez Organizację, Komitet Wykonawczy podejmuje uchwały po zaznajomieniu się z opinią Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

7.

a) Komitet Wykonawczy zbiera się raz na rok na sesję zwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny, o ile jest to możliwe w tym samym okresie i w tym samym miejscu, co Komitet Koordynacyjny Organizacji.

b) Komitet Wykonawczy zbiera się na sesję nadzwyczajną, którą zwołuje Dyrektor Generalny bądź ze swojej własnej inicjatywy, bądź na wniosek przewodniczącego Komitetu lub jednej czwartej jego członków.

8.

a) Każde Państwo członek Komitetu Wykonawczego rozporządza jednym głosem.

b) Połowa Państw członków Komitetu Wykonawczego stanowi quorum.

c) Uchwały podejmowane są zwykłą większością oddanych głosów.

d) Wstrzymanie się od głosowania nie jest uważane za oddanie głosu.

e) Jeden delegat może reprezentować tylko jedno Państwo i może głosować tylko w jego imieniu.

9. Państwa będące członkami Związku, które nie są członkami Komitetu Wykonawczego, są dopuszczane do udziału w jego posiedzeniach w charakterze obserwatorów.

10. Komitet Wykonawczy uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 15.

1.

a) Zadania administracyjne przypadające Związkowi są wykonywane przez Biuro Międzynarodowe, które jest następcą Biura Związku połączonego z Biurem Związku utworzonym przez Konwencję międzynarodową o ochronie dzieł literackich i artystycznych.

b) Biuro Międzynarodowe wykonuje w szczególności czynności sekretariatu różnych organów Związku.

c) Dyrektor Generalny Organizacji jest najwyższym funkcjonariuszem Związku i reprezentuje go.

2. Biuro Międzynarodowe zbiera i publikuje informacje dotyczące ochrony własności przemysłowej. Każde Państwo będące członkiem Związku przekazuje możliwie najszybciej do Biura Międzynarodowego tekst każdej nowej ustawy jak również wszystkie teksty urzędowe dotyczące ochrony własności przemysłowej. Przesyła ono ponadto do Biura Międzynarodowego wszystkie publikacje swoich urzędów do spraw własności przemysłowej i uznane przez Biuro Międzynarodowe za mające znaczenie dla jego działalności.

3. Biuro Międzynarodowe wydaje czasopismo miesięczne.

4. Biuro Międzynarodowe przesyła każdemu Państwu będącemu członkiem Związku, na jego prośbę, informacje z zakresu ochrony własności przemysłowej.

5. Biuro Międzynarodowe prowadzi badania i świadczy usługi mające na celu ułatwienia ochrony własności przemysłowej.

6. Dyrektor Generalny i każdy wyznaczony przez niego członek personelu biorą udział bez prawa głosowania, we wszystkich posiedzeniach Zgromadzenia, Komitetu Wykonawczego oraz wszelkich innych komitetów rzeczoznawców lub grup roboczych. Dyrektor Generalny lub wyznaczony przez niego członek personelu jest z urzędu sekretarzem tych organów.

7.

a) Biuro Międzynarodowe przygotowuje, stosownie do wytycznych Zgromadzenia i we współpracy z Komitetem Wykonawczym, konferencje w celu rewizji postanowień Konwencji, innych aniżeli postanowienia artykułów od 13 do 17.

- b) Biuro Międzynarodowe może zasięgać opinii organizacji międzyrządowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych w sprawach dotyczących przygotowania konferencji rewizyjnych.
- c) Dyrektor Generalny i osoby wyznaczone przez niego biorą udział, bez prawa głosowania, w obradach tych konferencji.
8. Biuro Międzynarodowe wykonuje wszelkie inne przydzielone mu zadania.

Artykuł 16.

1.

- a) Związek ma budżet.
- b) Budżet Związku obejmuje własne dochody i wydatki Związku, jego składkę do budżetu wspólnych wydatków Związków, a także kwotę przekazaną do dyspozycji budżetu Konferencji Organizacji, o ile ma to miejsce.
- c) Za wspólne wydatki Związków uważa się te wydatki, które nie są nałożone wyłącznie na Związek, ale również na jeden lub kilka innych Związków administrowanych przez Organizację. Udział Związku w tych wspólnych wydatkach jest proporcjonalny do znaczenia, jakie wydatki te dla niego przedstawiają.

2. Budżet Związku jest ustalany przy uwzględnieniu wymagań koordynacji z budżetami innych Związków administrowanych przez Organizację.

3. Budżet Związku jest finansowany z następujących źródeł:

- i) składek Państw będących członkami Związku;
- ii) opłat i kwot należnych za usługi świadczone przez Biuro Międzynarodowe w imieniu Związku;
- iii) dochodów ze sprzedaży wydawnictw Biura Międzynarodowego dotyczących Związku oraz praw związanych z tymi wydawnictwami;
- iv) darowizn, zapisów i subwencji;
- v) czynszów, odsetek i różnych innych dochodów.

4.

a) Każde Państwo będące członkiem Związku zostaje zaliczane, dla ustalenia wysokości jego składki do budżetu, do jednej z klas i uiszcza swoje roczne składki na podstawie liczby jednostek, ustalonych następująco:

klasa I.....	25
klasa II.....	20
klasa III....	15
klasa IV....	10
klasa V.....	5
klasa VI.....	3
klasa VII....	1

b) Każde Państwo, jeżeli nie uczyniło tego uprzednio, wskazuje w czasie złożenia swojego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia klasę, do której pragnie być zaliczone. Może ono zmienić klasę. Jeżeli wybierze klasę niższą, powinno zawiadomić o tym Zgromadzenie podczas jednej z jego sesji zwyczajnych. Zmiana taka wywiera skutek z początkiem roku kalendarzowego następującego po wymienionej sesji.

c) Składka roczna każdego Państwa równa jest kwocie, której stosunek do łącznej sumy składek rocznych wszystkich Państw do budżetu Związku jest taki sam, jak stosunek między liczbą jednostek klasy, do której jest ono zaliczone, a łączną liczbą jednostek wszystkich tych Państw.

d) Składki są należne od dnia 1 stycznia każdego roku.

e) Państwo, które zalega z wpłatą swoich składek, nie może wykonywać swego prawa głosowania w żadnym z organów Związku, których jest ono członkiem, jeżeli kwota jego zaległości jest równa lub wyższa od kwoty składek należnych od niego za całe dwa ubiegłe lata. Jednakże Państwo takie może być upoważnione do wykonywania nadal swego prawa głosowania w danym organie, dopóki organ ten uważa, że zaległość wynika z wyjątkowych i nie dających się uniknąć okoliczności.

f) W razie, gdy budżet nie został uchwalony przed początkiem nowego roku finansowego, stosuje się budżet z roku poprzedniego według zasad przewidzianych w regulaminie finansowym.

5. Wysokość opłat i kwot należnych za usługi świadczone przez Biuro Międzynarodowe w imieniu Związku ustala Dyrektor Generalny, który składa w tym przedmiocie sprawozdanie Zgromadzeniu i Komitetowi Wykonawczemu.

6.

a) Związek ma fundusz obrotowy, utworzony przez jednorazową wpłatę dokonaną przez każde Państwo będące członkiem Związku. Jeżeli fundusz ten okaże się niewystarczający, Zgromadzenie podejmuje uchwałę o jego powiększeniu.

b) Wysokość początkowej wpłaty każdego Państwa na wymieniony fundusz lub udział tego Państwa w powiększeniu funduszu są proporcjonalne do składki tego Państwa za rok, w którym fundusz został utworzony lub uchwalone zostało jego powiększenie.

c) Proporcję i sposoby dokonywania wpłaty uchwała Zgromadzenie na wniosek Dyrektora Generalnego i po zasięgnięciu opinii Komitetu Koordynacyjnego Organizacji.

7.

a) Umowa w sprawie siedziby zawarta z Państwem, na którego terytorium Organizacja ma swoją siedzibę, powinna przewidywać, że w razie gdyby fundusz obrotowy był niewystarczający Państwo to udzieli zaliczek. Wysokość zaliczek i warunki na których będą one przydzielone, stanowią w każdym wypadku przedmiot odrębnej umowy między Państwem, o którym mowa a Organizacją. Dopóki Państwo to obowiązane jest udzielać zaliczek, dopóty przysługuje mu z urzędu miejsce w Komitecie Wykonawczym.

b) Państwo, o którym mowa w punkcie a) i Organizacja mają prawo wypowiedzieć umowę o udzielaniu zaliczek w drodze pisemnej notyfikacji. Wypowiedzenie to nabiera mocy z upływem trzech lat od końca roku, w którym było notyfikowane.

8. Sprawdzanie rachunków jest dokonywane zgodnie z zasadami przewidzianymi w regulaminie finansowym, przez jedno lub więcej Państw członkowskich Związku lub też przez kontrolerów spoza Państw członkowskich Związku, których Zgromadzenie wyznacza za ich zgodą.

Artykuł 17.

1. Wnioski o zmianę artykułów 13, 14, 15, 16 i niniejszego artykułu mogą być zgłaszane przez każde Państwo będące członkiem Zgromadzenia, przez Komitet Wykonawczy lub przez Dyrektora Generalnego. Wnioski te Dyrektor Generalny przekazuje do wiadomości Państwom będącym członkami Zgromadzenia, co najmniej na sześć miesięcy przed przedstawieniem ich Zgromadzeniu do rozpatrzenia.

2. Wszelkie zmiany artykułów, o których mowa w ustępie 1, uchwała Zgromadzenie. Przyjęcie uchwały wymaga większości trzech czwartych oddanych głosów; jednakże każda zmiana artykułu 13 oraz niniejszego ustępu wymaga większości czterech piątych oddanych głosów.

3. Każda zmiana artykułów, o których mowa w ustępie 1, wchodzi w życie po upływie miesiąca od otrzymania przez Dyrektora Generalnego pisemnych notyfikacji o jej przyjęciu, dokonanych zgodnie z odpowiednimi zasadami konstytucyjnymi przez trzy czwarte Państw, które były członkami Zgromadzenia w chwili, gdy zmiana ta została uchwalona. Każda zmiana wymienionych artykułów, przyjęta w ten sposób, wiąże wszystkie Państwa, które są członkami Zgromadzenia w chwili wejścia w życie tej zmiany, lub te, które staną się jego członkami później; jednakże każda zmiana, która zwiększa zobowiązania finansowe Państw członkowskich Związku, wiąże tylko te z nich, które notyfikowały przyjęcie wymienionej zmiany

Artykuł 18.

1. Niniejsza Konwencja będzie poddawana rewizjom w celu wprowadzenia do niej ulepszeń zmierzających do udoskonalenia systemu działania Związku.

2. W tym celu będą odbywały się kolejno w jednym z Państw członkowskich Związku konferencje delegatów tych Państw.

3. Zmiany artykułów od 13 do 17 regulowane są postanowieniami artykułu 17.

Artykuł 19.

Uzgodniono, że Państwa będące członkami Związku zastrzegają sobie prawo zawierania oddzielnie między sobą porozumień szczególnych w sprawach ochrony własności przemysłowej, pod warunkiem, że porozumienia te nie będą sprzeczne z postanowieniami niniejszej Konwencji.

Artykuł 20.

1.

a) Każde z Państw członkowskich Związku, które podpisało niniejszy Akt, może go ratyfikować, a jeżeli go nie podpisało może do niego przystąpić. Dokumenty ratyfikacyjne i dokumenty przystąpienia składa się Dyrektorowi Generalnemu.

b) Każde z Państw członkowskich Związku może oświadczyć w swoim dokumencie ratyfikacyjnym lub dokumencie przystąpienia, że jego ratyfikacja lub przystąpienie nie ma zastosowania:

1) do artykułów od 1 do 12 albo

2) do artykułów od 13 do 17.

c) Każde z Państw członkowskich Związku, które zgodnie z punktem b) wyłączyło ze swej ratyfikacji lub przystąpienia jedną z dwóch grup artykułów, o których mowa w wymienionym punkcie, może w dowolnym terminie późniejszym oświadczyć, że rozciąga swą ratyfikację lub przystąpienie na tę grupę artykułów. Takie oświadczenie składa się Dyrektorowi Generalnemu.

2.

a) Artykuły od 1 do 12 wchodzi w życie w stosunku do dziesięciu pierwszych Państw będących członkami Związku, które złożyły dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia bez oświadczenia przewidzianego w ustępie 1 punkt b) podpunkt i), po upływie trzech miesięcy od złożenia dziesiątego z tych dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

b) Artykuły od 13 do 17 wchodzi w życie w stosunku do dziesięciu pierwszych Państw będących członkami Związku, które złożyły dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia bez oświadczenia przewidzianego w ustępie 1 punkt b) podpunkt ii), po upływie trzech miesięcy od złożenia dziesiątego z tych dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

c) Z zastrzeżeniem początkowego wejścia w życie, zgodnie z postanowieniami punktów a) i b), każdej z dwóch grup artykułów, o których mowa w ustępie 1 punkt b) podpunkty i) i ii), oraz z zastrzeżeniem postanowień ustępu 1 punkt b) artykuły od 1 do 17 wchodzi w życie w stosunku do każdego Państwa będącego członkiem Związku innego niż te, o których mowa w punktach a) i b), które składa dokument ratyfikacyjny lub dokument przystąpienia, jak również w stosunku do każdego Państwa będącego członkiem Związku, które składa oświadczenie na podstawie ustępu 1, punkt c), po upływie trzech miesięcy od daty notyfikacji takiego złożenia, dokonanej przez Dyrektora Generalnego, chyba że w złożonym dokumencie lub oświadczeniu została wskazana data późniejsza. W tym ostatnim wypadku, niniejszy Akt wchodzi w życie w stosunku do tego Państwa w dacie w ten sposób wskazanej.

3. W stosunku do każdego Państwa będącego członkiem Związku, które składa dokument ratyfikacyjny lub dokument przystąpienia, artykuły od 18 do 30 wchodzi w życie w pierwszej dacie, w której którakolwiek grupa artykułów wymienionych w ustępie 1 punkt b) wchodzi w życie w stosunku do tego Państwa zgodnie z ustępem 2 punkt a), b) lub c).

Artykuł 21.

1. Każde Państwo nie będące członkiem Związku może przystąpić do niniejszego Aktu i stać się przez to członkiem Związku. Dokumenty przystąpienia składa się Dyrektorowi Generalnemu.

2.

a) W stosunku do każdego Państwa nie będącego członkiem Związku, które złożyło swój dokument przystąpienia na miesiąc lub więcej przed datą wejścia w życie postanowień niniejszego Aktu, Akt ten wchodzi w życie w dniu, w którym jego postanowienia weszły w życie po raz pierwszy na podstawie artykułu 20 ustęp 2 punkt a) lub b), chyba że w dokumencie przystąpienia została wskazana data późniejsza; jednakże:

1) jeżeli artykuły od 1 do 12 nie weszły w życie w tej dacie, wówczas Państwo takie będzie związane - w okresie przejściowym przed wejściem w życie tych postanowień i zamiast nich - artykułami od 1 do 12 Aktu Lizbońskiego;

2) jeżeli artykuły od 13 do 17 nie weszły w życie w tej dacie, wówczas Państwo takie będzie związane - w okresie przejściowym przed wejściem w życie postanowień i w ich miejsce - artykułami 13 oraz 14 ustępy 3, 4 i 5 Aktu Lizbońskiego.

Jeżeli dane Państwo w swoim dokumencie przystąpienia wskaże datę późniejszą, niniejszy Akt wchodzi w życie w stosunku do tego Państwa w dacie w ten sposób wskazanej.

b) W stosunku do każdego Państwa nie będącego członkiem Związku, które złożyło swój dokument przystąpienia w dacie późniejszej niż data wejścia w życie jednej tylko grupy artykułów niniejszego Aktu lub w dacie, która wyprzedza to wejście w życie co najmniej o jeden miesiąc, niniejszy Akt wchodzi w życie, z zastrzeżeniem tego, co przewidziano w punkcie a), po upływie trzech miesięcy od daty, w której jego przystąpienie było notyfikowane przez Dyrektora Generalnego, chyba że w dokumencie przystąpienia została wskazana data późniejsza. W tym ostatnim wypadku niniejszy Akt wchodzi w życie w stosunku do tego Państwa w dacie w ten sposób wskazanej.

3. W stosunku do każdego Państwa nie będącego członkiem Związku, które złożyło swój dokument przystąpienia po dacie wejścia w życie niniejszego Aktu w całości albo co najmniej na jeden miesiąc przed tą datą, niniejszy Akt wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty, w której jego przystąpienie było notyfikowane przez Dyrektora Generalnego, chyba że w dokumencie przystąpienia została wskazana data późniejsza. W tym ostatnim wypadku niniejszy Akt wchodzi w życie w stosunku do tego Państwa w dacie w ten sposób wskazanej.

Artykuł 22.

Z zastrzeżeniem wyjątków, przewidzianych w artykule 20 ustęp 1 punkt b) i w artykule 28 ustęp 2, ratyfikacja lub przystąpienie powoduje z mocy samego prawa przyjęcie wszystkich klauzul oraz dopuszczenie do wszystkich korzyści ustanowionych w niniejszym Akcie.

Artykuł 23.

Po wejściu w życie niniejszego Aktu w całości, żadne Państwo nie będzie mogło przystąpić do poprzednich Aktów niniejszej Konwencji.

Artykuł 24.

1. Każde Państwo może oświadczyć w swoim dokumencie ratyfikacyjnym lub dokumencie przystąpienia albo też zawiadomić Dyrektora Generalnego na piśmie w dowolnym terminie późniejszym, że niniejsza Konwencja ma zastosowanie do całości lub części terytoriów, określonych w oświadczeniu lub notyfikacji, za których stosunki międzynarodowe Państwo to ponosi odpowiedzialność.

2. Każde Państwo, które złożyło takie oświadczenie lub dokonało takiej notyfikacji, może w dowolnym terminie notyfikować Dyrektorowi Generalnemu, że niniejsza Konwencja przestaje mieć zastosowanie do całości lub części tych terytoriów.

3.

a) Każde oświadczenie złożone na podstawie ustępu 1 nabiera mocy w tej samej dacie co ratyfikacja lub przystąpienie zawarte w dokumencie, do którego zostało ono włączone, a każda

notyfikacja dokonana na podstawie tego ustępu nabiera mocy po upływie trzech miesięcy od jej notyfikacji przez Dyrektora Generalnego.

b) Każda notyfikacja dokonana na podstawie ustępu 2 nabiera mocy po upływie dwunastu miesięcy od jej otrzymania, przez Dyrektora Generalnego.

Artykuł 25.

1. Każde Państwo będące Stroną niniejszej Konwencji zobowiązuje się podjąć, zgodnie ze swoją konstytucją, środki niezbędne do zapewnienia stosowania niniejszej Konwencji.

2. Rozumie się, że w czasie gdy dane Państwo składa swój dokument ratyfikacyjny lub dokument przystąpienia, jest ono w stanie zapewnić skuteczność postanowień niniejszej Konwencji zgodnie ze swoim ustawodawstwem wewnętrznym.

Artykuł 26.

1. Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy na czas nieokreślony.

2. Każde Państwo może wypowiedzieć niniejszy Akt w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego. Wypowiedzenie to powoduje również wypowiedzenie wszystkich Aktów poprzednich i jest skuteczne jedynie w stosunku do tego Państwa, które je złożyło, przy czym Konwencja pozostaje w mocy i wiąże wszystkie inne Państwa będące członkami Związku.

3. Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie jednego roku od dnia, w którym Dyktor Generalny otrzymał notyfikację.

4. Prawo do wypowiedzenia przewidziane w niniejszym artykule nie może być wykorzystane przez żadne Państwo przed upływem pięciu lat od daty, w której stało się ono członkiem Związku.

Artykuł 27.

1. Niniejszy Akt zastępuje w stosunkach między Państwami, do których ma on zastosowanie, oraz w granicach, w jakich ma on zastosowanie, Konwencję Paryską z dnia 20 marca 1883 roku oraz późniejsze jej Akty zrewidowane.

2.

a) W stosunku do Państw, do których niniejszy Akt nie ma zastosowania w ogóle lub nie stosuje się w całości, lecz do których ma zastosowanie Akt lizboński z dnia 31 października 1958 roku, ten ostatni Akt pozostaje w mocy w całości lub w granicach, w których niniejszy Akt nie zastępuje go zgodnie z ustępem 1.

b) Tak samo, w stosunku do Państw, do których nie ma zastosowania niniejszy Akt w całości ani w części, ani też nie ma zastosowania Akt lizboński, pozostaje w mocy Akt londyński z dnia 2 czerwca 1934 roku w całości lub w granicach, w których niniejszy Akt nie zastępuje go zgodnie z ustępem 1.

c) Tak samo, w stosunku do Państw, do których nie ma zastosowania niniejszy Akt w całości ani w części, ani też nie ma zastosowania Akt lizboński, ani Akt londyński, pozostaje w mocy Akt haski z 6 listopada 1925 roku, w całości lub w granicach, w których niniejszy Akt nie zastępuje go zgodnie z ustępem 1.

3. Państwa nie będące członkami Związku, które stają się Stronami niniejszego Aktu, stosują go do każdego Państwa członkowskiego Związku, które nie jest Stroną tego Aktu lub które, będąc Stroną, złożyło oświadczenie przewidziane w artykule 20 ustęp 1 punkt b) podpunkt i).

Wymienione Państwa zgadzają się, aby Państwo będące członkiem Związku, o którym mowa, stosowało w swoich stosunkach z nimi postanowienia Aktu najpóźniejszego, którego jest ono Stroną.

Artykuł 28.

1. Każdy spór między dwoma lub kilkoma Państwami członkowskimi Związku, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji, który nie będzie rozstrzygnięty w drodze

rokowań, może być przekazany Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości przez którekolwiek z Państw, których spór dotyczy, w drodze podania zgodnego ze statutem Trybunału, chyba że Państwa te uzgodnią inny sposób rozstrzygnięcia sporu. Biuro Międzynarodowe będzie zawiadomione o przekazaniu sporu Trybunałowi przez Państwo wnoszące podanie. Biuro to zawiadomi o tym inne Państwa.

2. Każde Państwo może w czasie podpisywania niniejszego Aktu albo składania dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia oświadczyć, że nie uważa się za związane postanowieniami ustępu 1. W stosunku do jakichkolwiek sporów między tym Państwem a każdym innym Państwem członkowskim Związku nie stosuje się postanowień ustępu 1.

3. Każde Państwo, które złożyło oświadczenie zgodnie z postanowieniami ustępu 2, może w dowolnym terminie wycofać je w drodze notyfikacji skierowanej do Dyrektora Generalnego.

Artykuł 29.

1.

a) Niniejszy Akt został podpisany w jednym egzemplarzu w języku francuskim i złożony na przechowanie Rządowi Szwecji.

b) Dyrektor Generalny, po konsultacji z zainteresowanymi Rządami, sporządza urzędowe teksty w językach angielskim, hiszpańskim, niemieckim, portugalskim, rosyjskim, włoskim oraz w innych językach, które Zgromadzenie może wskazać.

c) W razie różnicy zdań co do interpretacji różnych tekstów, rozstrzygający będzie tekst w języku francuskim.

2. Niniejszy Akt pozostaje otwarty do podpisania w Sztokholmie do dnia 13 stycznia 1968 roku.

3. Dyrektor Generalny przekaże po dwie kopie podpisanego tekstu niniejszego Aktu, należycie uwierzytelnione przez Rząd Szwecji, Rządom wszystkich Państw członkowskich Związku oraz na życzenie Rządowi każdego innego Państwa.

4. Dyrektor Generalny dokona rejestracji niniejszego Aktu w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych.

5. Dyrektor Generalny notyfikuje Rządom wszystkich Państw członkowskich Związku złożenie podpisów, dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia, a także oświadczenia zawarte w tych dokumentach lub dokonane na podstawie artykułu 20 ustęp 1 punkt c), wejście w życie wszystkich postanowień niniejszego Aktu, notyfikacje wypowiedzenia oraz notyfikacje dokonywane na podstawie artykułu 24.

Artykuł 30.

1. Do czasu objęcia funkcji przez pierwszego Dyrektora Generalnego wzmianki w niniejszym Akcie dotyczące Biura Międzynarodowego Organizacji lub Dyrektora Generalnego uważa się za odnoszące się odpowiednio do Biura Związku lub do jego Dyrektora.

2. Państwa będące członkami Związku, które nie są związane artykułami od 13 do 17, mogą w ciągu pięciu lat licząc od daty wejścia w życie Konwencji o ustanowieniu Organizacji korzystać, jeżeli tego pragną, z praw przewidzianych w artykułach od 13 do 17 niniejszego Aktu, jakby były związane tymi artykułami. Każde Państwo, które pragnie korzystać z wymienionych praw, składa w tym celu Dyrektorowi Generalnemu pisemną notyfikację, która nabiera mocy od dnia jej przyjęcia. Aż do upływu wymienionego okresu takie Państwa uważane są za członków Zgromadzenia.

3. Dopóki wszystkie Państwa będące członkami Związku nie staną się członkami Organizacji, dopóty Biuro Międzynarodowe Organizacji będzie wykonywać również funkcje Biura Związku, a Dyrektor Generalny - funkcję Dyrektora tego Biura.

4. Gdy wszystkie Państwa będące członkami Związku staną się członkami Organizacji, prawa, zobowiązania i majątek Biura Związku przejmie Biuro Międzynarodowe Organizacji.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy Akt. Sporządzono w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r.

AKT WYCOFANIA

przez Rzeczpospolitą Polską zastrzeżenia złożonego do artykułu 28 ustęp 1 Aktu sztokholmskiego zmieniającego Konwencję paryską o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r., zmienioną w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., w Lizbonie dnia 31 października 1958 r., sporządzonego w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 lipca 1967 r. w Sztokholmie został sporządzony Akt sztokholmski Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, sporządzonej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r. Powyższy Akt sztokholmski został ratyfikowany przez Polskę 5 grudnia 1974 r. z zastrzeżeniami, że Polska „nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 28 ustęp 1 tego Aktu” (Dz. U. z 1975 r. Nr 9, poz. 51).

W nawiązaniu do powyższego Aktu sztokholmskiego oświadczam, że Rzeczpospolita Polska postanawia wycofać zastrzeżenie złożone do art. 28 ust. 1 Aktu sztokholmskiego Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej.

Na dowód czego został wydany akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej. Dano w Warszawie dnia 9 czerwca 1994 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: L. Wałęsa

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: A. Olechowski

WIĘCEJ AKTÓW DOTYCZĄCYCH

WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ I PRZEMYSŁOWEJ oraz

PRAKTYCZNYCH WSKAZÓWEK I PRZYKŁADÓW TWÓRCZOŚCI z tego

ZAKRESU ZNAJDZIESZ NA STRONIE CZYNNEGO POLSKIEGO WYNAŁAZCY, tu :

www.kramarz.pl